

Yttrande från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om "Meddelande från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén om översynen av EU:s regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster"

(2007/C 97/10)

Den 29 juni 2006 beslutade Europeiska kommissionen att i enlighet med artikel 262 i EG-fördraget rådfråga Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om ovanstående yttrande.

Facksektionen för transporter, energi, infrastruktur och informationssamhället, som svarat för kommitténs beredning av ärendet, antog sitt yttrande den 11 januari 2007. Föredragande var Thomas McDonogh.

Vid sin 433:e plenarsession den 15-16 februari 2007 (sammanträdet den 16 februari) antog Europeiska ekonomiska och sociala kommittén följande yttrande med 139 röster för och 1 nedlagd röst:

1. Bakgrund

1.1 Sammanfattning

Meddelandet innehåller en rapport om de fem direktiven i regelverket för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster⁽¹⁾. I meddelandet klargörs hur regelverket har fungerat i förhållande till sina mål och anges vilka delar som bör ändras. De föreslagna förändringarna diskuteras i kommissionens arbetsdokument som läggs fram tillsammans med meddelandet⁽²⁾. I konsekvensbedömningen⁽³⁾ behandlas de olika alternativ som övervägdes innan man kom fram till de slutsatser som presenteras i meddelandet.

1.2 Regelverkets struktur

Skapandet av ett gemensamt europeiskt informationsområde med en öppen och konkurrensutsatt inre marknad är en av de viktigaste frågorna för Europa⁽⁴⁾ inom den bredare strategin för tillväxt och sysselsättning. Elektronisk kommunikation har stor betydelse för hela ekonomin, och på EU-nivå finns ett regelverk som trädde i kraft 2003.

Regelverket innebär en gemensam uppsättning bestämmelser för all elektronisk kommunikation, trådlös eller fast, data- eller röstbaserad, Internetbaserad eller kretskopplad, utsänd eller personlig⁽⁵⁾. Dess mål är att främja konkurrens på marknaden för elektronisk kommunikation, att förbättra inre marknadens funktion och att skydda de europeiska medborgarnas intressen⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Direktiv 2002/19/EG, 2002/20/EG, 2002/21/EG, 2002/22/EG (EGT L 108, 24.4.2002, s. 7) och 2002/58/EG (EGT L 201, 31.7.2002, s. 37).

⁽²⁾ SEK(2006) 816.

⁽³⁾ SEK(2006) 817.

⁽⁴⁾ KOM(2005) 24, 2.2.2005.

⁽⁵⁾ Reglering av kommersiella innehållstjänster – exempelvis informations-samhällets tjänster och radio- och TV-sändningar – som kan erbjudas via en viss infrastruktur omfattas av andra gemenskapsinstrument (t.ex. e-handelsdirektivet 2000/31/EG och direktivet "Television utan gränser", 89/552/EEG). Informationssamhällets tjänster definieras i direktiv 2000/31/EG om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter som "alla tjänster som normalt utförs mot ersättning, på distans, med hjälp av utrustning för elektronisk behandling och lagring av information, och på individuell begäran av en tjänstemottagare" (skäl 17).

⁽⁶⁾ KOM(2003) 784 slutlig.

Huvudbeståndsdelarna i regelverkets lagstiftningsinstrument kan sammanfattas på följande sätt:

— Ett **ramdirektiv** där huvudprinciperna, målen och förfarandena fastställs för EU:s regleringspolitik för tillhandahållandet av elektroniska kommunikationstjänster och kommunikationsnät.

— Ett **direktiv om tillträde till och samtrafik mellan elektroniska kommunikationsnät** som innehåller förfaranden och principer för konkurrensfrämjande krav vad avser tillträde till och trafik mellan elektroniska kommunikationsnät för operatörer med betydande marknadsinflytande.

— Ett **direktiv om godkännande** som innebär ett införande av ett system för generell godkännande i stället för individuella licenser eller kategorilicenser i syfte att underlätta marknads-tillträde och minska den administrativa bördan för operatörerna.

— Ett **direktiv om samhällsomfattande tjänster** med krav på miniminivåer för tillgänglighet och kostnad när det gäller grundläggande elektroniska kommunikationstjänster samt en uppsättning grundläggande rättigheter för användare och konsumenter av elektroniska kommunikationstjänster.

— Ett **direktiv om integritet och elektronisk kommunikation** till skydd för privatlivet och personuppgifter i samband med kommunikation i offentliga kommunikationsnät.

- Kommissionens **konkurrensdirektiv**, som är en konsolidering av rättsliga åtgärder grundade på artikel 86 i fördraget som har inneburit en liberalisering av telekommunikationssektorn under de senaste åren. (Omfattas inte av denna granskning.)
- Kommissionens **rekommendation om relevanta marknader**, med en förteckning över 18 marknadssegment som skall granskas av de nationella regleringsmyndigheterna.

Kommissionen har också antagit ett **beslut om radiospektrum** (622/2002/EG) som syftar till att säkerställa tillgänglighet och effektiv användning av spektrumet inom inre marknaden.

1.3 Bedömning av regelverket – Uppnående av målen

Marknadens utveckling

Sedan marknaderna öppnades helt för konkurrens 1998 har användarna och konsumenterna fått större valfrihet, lägre priser och tillgång till innovativa produkter och tjänster. År 2005 värderades IKT-sektorn till 614 miljarder euro⁽⁷⁾. På det makroekonomiska planet bidrar IKT till att öka produktiviteten och konkurrenskraften för den europeiska ekonomin som helhet och påverkar därmed tillväxten och skapandet av sysselsättning.

Samråd med berörda aktörer

De svar som inkom efter att kommissionen efterlyst synpunkter⁽⁸⁾ uttryckte i allmänhet en positiv inställning till regelverkets effekter. Konsument- och branschgrupper stödde ramens utformning, men det fanns kritik mot genomförandet. Många ansåg att förfarandena för marknadsöversyn borde förenklas, och i allmänhet välkomnade man de nya institutionella arrangemangen för spektrumharmonisering⁽⁹⁾.

Innovation, investeringar och konkurrens

Investeringarna i den här sektorn under de senaste åren i Europa har varit större än i andra delar av världen (45 miljarder euro 2005)⁽¹⁰⁾. Konkurrens är och förblir den viktigaste drivkraften.

⁽⁷⁾ KOM(2006) 68 slutlig, 20.2.2006.

⁽⁸⁾ De svar som inkom finns tillgängliga på http://ec.europa.eu/information_society/policy/ecomms/info_centre/documentation/public_consult/review/index_en.htm.

⁽⁹⁾ Radiospektrumbeslutet 676/2002/EG tillåter teknisk harmonisering av villkoren för spektrum användning (genom Radio-spektrumkommittén); strategisk rådgivning om radiospektrumpolitik genom gruppen för radiospektrumpolitik.

⁽¹⁰⁾ Se fotnot 6.

De länder som tillämpat EU:s regelverk på ett effektivt och konkurrensvänligt sätt har lockat mest investeringar⁽¹¹⁾. Länder med stark konkurrens mellan tidigare monopolföretag och kabeloperatörer tenderar att ha störst bredbandspenetration⁽¹²⁾.

Sammanfattning

Kommissionen anser att en effektivare spektrumförvaltning kommer att göra det möjligt att utnyttja dess hela potential att bidra till innovativa, diversifierade och överkomliga tjänster för de europeiska medborgarna och stärka den europeiska IKT-branschens konkurrenskraft. I andra hänseenden anser kommissionen att en effektiv och fullständig användning av de principer och flexibla verktyg som ingår i regelverket är det bästa sättet att uppmuntra investeringar och innovation och främja marknadens utveckling.

1.4 Allmänna ändringsförslag

Det nuvarande regelverket har gett avsevärda positiva effekter, men det måste omarbetas inom ett antal områden för att förbli effektivt under det kommande årtiondet. De två viktigaste förändringarna är

- att kommissionens politik för spektrumförvaltning, enligt meddelandet från september 2005 tillämpas på elektronisk kommunikation⁽¹³⁾, och
- att man förenklar förfarandena för översyn av marknader som kan komma i fråga för förhandsreglering.

Utöver dessa två områden omfattar meddelandet andra förändringar som syftar till att

- konsolidera den inre marknaden,
- stärka konsumenternas och användarnas intressen,
- förbättra säkerheten, och
- ta bort föråldrade bestämmelser.

I meddelandet och det arbetsdokument som läggs fram samtidigt⁽¹⁴⁾ beskrivs kommissionens analys och nuvarande idéer om förändringar.

⁽¹¹⁾ London Economics i samarbete med PricewaterhouseCoopers, undersökning på uppdrag av Europeiska kommissionens generaldirektorat för informationssamhället och medier, "An assessment of the Regulatory Framework for Electronic Communications — Growth and Investment in the EU e-communications sector" (ännu ej offentliggjord).

⁽¹²⁾ Se avsnitt 2 i kommissionens arbetsdokument som läggs fram tillsammans med detta meddelande.

⁽¹³⁾ KOM(2005) 411 slutlig, 6.9.2005.

⁽¹⁴⁾ SEK(2006) 816.

2. Inledning

2.1 Kommittén stöder i huvudsak kommissionens förslag om en översyn av EU:s regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster. Kommittén erkänner också kommissionens omfattande arbete i samband med översynen, där man sammanställt expertutlåtanden och resultaten av samråden med alla berörda parter för att komma fram till rekommendationerna i meddelandet KOM(2006) 334 om "översynen av EU:s regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster" och tillhörande arbetsdokument SEK (2006) 816. Kommittén skulle emellertid gärna se att kommissionen beaktar reservationerna i detta yttrande och nedanstående rekommendationer.

2.2 Regelverket måste anpassas till strategin för utvecklingen av IKT-sektorn och stödja det viktiga bidrag som elektronisk kommunikation lämnar till unionens ekonomiska och sociala liv. Kommittén vill därför uttrycka sitt kraftiga stöd till målsättningarna med översynen av regelverket, att ytterligare främja "i2010 – Det europeiska informationssamhället för tillväxt och sysselsättning" ⁽¹⁵⁾, i vilket fastställdes hur IKT-sektorn kan bidra till Lissabonstrategin och stimulera tillväxt, konkurrenskraft och sysselsättning. Kommittén vill särskilt peka på vikten av regelverket för att skapa ett gemensamt europeiskt informationsområde som erbjuder säker bredbandskommunikation till ett rimligt pris, med ett rikt och diversifierat innehåll och digitala tjänster, resultat på världsnivå i forskning och innovation i IKT genom att minska klyftan till Europas ledande konkurrenter, och ett informationssamhälle som är integrerat, tillhandahåller högkvalitativa offentliga tjänster och främjar livskvaliteten.

2.3 Kommittén erkänner den framgång regelverket haft sedan det infördes. Vi konstaterar att en alleuropeisk telekommunikationsbransch håller på att växa fram med ökad konkurrens om tjänsterna på många marknader, en hög innovationsnivå och minskade reella kostnaderna för telekommunikationstjänster i EU. Vi noterar också tillväxten i de investeringar som gjorts på marknaden under de senaste åren och konstaterar att investeringsnivån i Europa nu överstiger den i USA och Asien/Stilla-havsregionen. Det faktum att investeringsnivån varit som högst i de länder som tillämpat regelverket punktligt och effektivt är ett bevis på dess positiva effekter. Trots dessa kan kommittén också notera att problemet med den digitala klyftan har fortsatt att växa i hela Europa.

2.4 Kommittén vill rikta kommissionens uppmärksamhet på EESK:s tidigare yttranden som stöder regelverket och innehåller

rekommendationer om hur politiken för utveckling och tillväxt inom sektorn för elektronisk kommunikation kan förbättras ⁽¹⁶⁾ för att främja i2010-strategin.

I det här yttrandet vill kommittén framhäva några områden som är av särskilt stor vikt och komma med ett antal rekommendationer.

3. Rekommendationer

3.1 En allmän princip när det gäller reglering är att allmänhetens intressen – det allmänna bästa – bör ha företräde framför privata intressen eller näringslivsintressen. Kommittén anser också att marknaden inte kan reglera sig själv i tillräcklig utsträckning till förmån för det allmänna bästa. Ett starkt regelverk behövs därför för att främja majoritetens intressen, i enlighet med Lissabonstrategin.

3.2 Europa bör, dock med beaktande av vad som sagts i punkt 3.1, röra sig så snabbt som möjligt i riktning mot en mer marknadsbaserad strategi för spektrumförvaltning, med större självbestämmande för marknadsaktörerna och införande av mer omfattande spektrumhandel med färre byråkratiska bestämmelser om fördelning av bandbredder.

3.3 Man bör inrätta en europeisk spektrumbyrå för att skapa ett sammanhängande och heltäckande system för alleuropeisk spektrumförvaltning.

⁽¹⁶⁾ Se följande EESK-yttranden:

- Meddelande från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén – Anpassning av politiken för e-affärer i en föränderlig miljö: Lärdomar från Go Digital-initiativet samt kommande utmaningar – EUT C 108, 30.4.2004, s. 23.
- Förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om inrättandet av ett flerårigt gemenskapsprogram för att främja en säkrare användning av Internet och ny online-teknik – EUT C 157, 28.6.2005, s. 136.
- Kommissionens meddelande till rådet, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén: Höghastighetsförbindelser i Europa – den senaste utvecklingen inom sektorn för elektronisk kommunikation – EUT C 120, 20.5.2005, s. 22.
- Meddelande från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén: "i2010 – Det europeiska informationssamhället för tillväxt och sysselsättning" – EUT C 110, 9.5.2006, s. 83.
- Meddelande från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén: E-tillgänglighet – EUT C 110, 9.5.2006, s. 26.
- Meddelande från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén – Att överbrygga bredbandsklyftan – CESE 1181/2006.
- Meddelande från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén – En strategi för ett säkert informationssamhälle – "Dialog, partnerskap och användarinflytande" – R/CESE 1474/2006, pågående arbete.

⁽¹⁵⁾ KOM(2005) 229 slutlig, se http://ec.europa.eu/information_society/eeurope/i2010/i2010/index_en.htm.

3.4 Samtidigt som kommissionen förenklar anmälningsskraven enligt artikel 7-förfarandet bör den öka sin vaksamhet när det gäller de bestämmelser som tillämpas av de nationella regleringsmyndigheterna (NRA) för att öka variationen på utbudet.

3.5 Kommissionen bör respektera skillnaderna i de villkor som gäller på de olika nationella marknaderna och den särskilda kompetens som dessa myndigheter har när det gäller att hantera dessa villkor. Kommittén har därför allvarliga reservationer när det gäller kommissionens föreslagna vetorätt enligt artikel 7-förfarandet, och betonar behovet av mycket stor försiktighet i samband med utövandet av dessa befogenheter.

3.6 Kommittén hyser oro för att regelverket på ett otillbörligt sätt gynnar stora multinationella nätverksoperatörer och tjänsteleverantörer, vilket så småningom skulle kunna leda till oligopol. När regelverket tillämpas bör man beakta dessa farhågor och inte gynna multinationella företag på ett otillbörligt sätt.

3.7 För att föra utvecklingen på den inre marknaden framåt, harmonisera politiken och göra regleringsstrategin enhetlig, bör kommissionen använda sig mer av kommunikationskommittén och radiospektrumkommittén samt den europeiska gruppen av regleringsmyndigheter och radiospektrumgruppen.

3.8 För att konsumenterna skall ha tillgång till god information om urvalet av tillgängliga tjänster föreslår kommittén att de nationella regleringsmyndigheterna uppmuntras att publicera webbaserade verktyg som ger konsumenterna möjlighet att jämföra erbjudanden om elektronisk kommunikation (tjänster och prissättning) från konkurrerande leverantörer på marknaden.

3.9 I den grönbok om samhällsomfattande tjänster som enligt förslag skall läggas fram 2007 bör man erkänna behovet av att överbrygga det allt större gapet när det gäller infrastruktur och tjänster mellan EU:s mest respektive minst utvecklade regioner. Om man efter en utvärdering baserad på verktyg och fastställa tidsgränser inte tar itu med denna klyfta genom att införa en skyldighet att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster, måste man finna alternativa sätt, kanske genom nationella investeringsprogram med stöd från EU:s strukturfonder.

3.10 Kommittén anser att bredband bör tas med i definitionen av samhällsomfattande tjänster, eftersom bredband håller på att bli allt viktigare för den ekonomiska och sociala utvecklingen⁽¹⁷⁾.

3.11 Dessutom vill kommittén upprepa de rekommendationer som gjordes i yttrandet om "Att överbrygga bredbandsklyftan"⁽¹⁸⁾ om att kommissionen bör fastställa miniminivåer för överföringshastighet och tjänstekvalitet i samband med definitionen av "bredband".

3.12 Kommittén uppmanar kommissionen att samarbeta med de nationella regleringsmyndigheterna när det gäller att

formulera ett gemenskapsomfattande system för påföljder för säkerhetsrelaterade brott i samband med elektronisk kommunikation. Man bör också studera mekanismer som skulle kunna underlätta EU-omfattande rättigheter för konsumenter att enligt ett snabbförfarande vidta åtgärder (både på enskild nivå och i grupp) mot enskilda gärningsmän.

3.13 När det gäller frågor bortom regelverkets räckvidd uppmanar kommittén kommissionen att systematiskt undersöka säkerhetsrelaterade brott – t.ex. skräppost, "phishing" och hacking – som utförs av gärningsmän utanför EU, och söka lösa problemen på regeringsnivå.

4. Kommentarer

4.1 Stöd för regelverket och översynen

4.1.1 Skapandet av en enhetlig, europeisk marknad för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster kräver ett välfungerande regelverk som kan knyta samman de komplexa politiska och socioekonomiska faktorer som måste harmoniseras. Det nuvarande regelverket har visat sig vara effektivt när det gäller att skapa en konkurrenskraftig, innovativ marknad med hög tillväxt för kommunikationstjänster i Europa samtidigt som avsikten är att tjänsteleverantörernas behov skall balanseras mot konsumenternas intressen och nationella intressen.

4.1.2 Det nuvarande regelverket trädde i kraft för tre år sedan, och det behöver ses över mot bakgrund av tidigare erfarenheter och med tanke på kommande utmaningar. De expertutlåtanden⁽¹⁹⁾ som kommissionen har studerat och det omfattande samrådet med alla berörda parter har bidragit med riklig information till granskningsprocessen, och kommissionens förslag visar att alla faktorer har beaktats på ett balanserat sätt.

4.1.3 Förslagen i meddelandet och det tillhörande arbetsdokumentet innebär väl avvägda och lämpliga förändringar av det nuvarande regelverket.

4.1.4 Kommittén noterar förslagen om att avlägsna vissa föråldrade bestämmelser ur regelverket.

4.2 Frekvensförvaltning

4.2.1 Radiospektrumets betydelse som produktionsfaktor för elektroniska kommunikationstjänster och kommunikationsnät (t.ex. mobil, trådlös och satellitburen kommunikation, TV- och radioutsändningar) och andra tillämpningar (kortdistansutrustning, försvarsutrustning, transporter, radiopejling och GPS/Galileo satellitsystem) har ökat dramatiskt under det senaste årtiondet. Man uppskattar att det totala värdet av tjänster som behöver använda radiospektrum överstiger 200 miljarder euro i EU, vilket motsvarar mellan 2 % och 2,5 % av EU:s BNP per år.

⁽¹⁷⁾ KOM(2005) 203 slutlig och Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/22/EG om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster.

⁽¹⁸⁾ Meddelande från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén – Att överbrygga bredbandsklyftan – CESE 1181/2006.

⁽¹⁹⁾ Inklusive *Preparing the next steps in regulation of electronic communications, Analysis (2006); An assessment of the Regulatory Framework for Electronic Communications – Growth and Investment in the EU e-communications sector*, London Economics i samarbete med PricewaterhouseCoopers (2006).

4.2.2 Eftersom det mesta av spektrumet inom EU redan har tilldelats något användningsområde eller vissa användare, kan nya tilldelningar endast göras på bekostnad av redan befintliga användare. Spektrumpolitiken måste ta hänsyn till inte bara den elektroniska kommunikationens behov, utan också andra typer av spektrumanvändning, t.ex. för forskning, luftfart, sjöfart, rymdsektorn, den audiovisuella sektorn (innehåll), försvarsindustrin, jordobservation, medicin, integration, trafiksäkerhet, vetenskap osv. Politik som rör radiospektrumet utvecklas och beslutas i ökande utsträckning på EU-nivå.

4.2.3 Snabb teknisk utveckling i kombination med digitalisering av utsändningar samt konvergensen när det gäller kommunikationstjänster har gjort kopplingen diffus mellan radiobaserade accessplattformar och de tjänster som frekvensförvaltningen traditionellt baserades på.

4.2.4 Den tekniska innovationen minskar avsevärt risken för störningar mellan olika spektrumanvändare och minskar behovet av att tillhandahålla exklusiv tillgång till spektrumresurser. Den ger också större möjlighet till en bredare tillämpning av allmänna godkännanden som omfattar mindre tekniska begränsningar av spektrumanvändningen. Om dessa innovativa tekniker används kan man därigenom öka tillgången till spektrumet och få en effektivare användning av det.

4.2.5 Det kritiska behovet av att tillfredsställa den enorma efterfrågan på alleuropeiska frekvenser från de framväxande teknikerna för elektroniska kommunikationstjänster och det lika stora behovet av att slå vakt om frekvenser för andra kritiska tillämpningar nödvändiggör en övergripande översyn av mekanismerna för spektrumförvaltning inom EU.

4.2.6 Av praktiska skäl kan man inte förvänta sig att alla de olika regleringsmyndigheter i Europa som för närvarande förvaltar frekvenstilldelningen skall kunna enas om ett gemensamt system för spektrumförvaltningen i Europa. Det finns goda skäl att ge en central myndighet – en europeisk spektrumbyrå – befogenheter att samordna, styra och övervaka förvaltningen av denna kritiska resurs. Eftersom denna myndighet skulle verka i nära anslutning till de grundläggande allmänna friheterna bör den rapportera om sin verksamhet till Europaparlamentet och rådet.

4.2.7 Kommersiella intressen bör ges större frihet att handla med frekvenser på ett reglerat sätt så att kommersiella frekvenser på området för elektronisk kommunikation används effektivt för syften som är så ekonomiskt produktiva som möjligt.

4.3 Inre marknaden och konkurrensfrågor

4.3.1 Inrättandet av inre marknaden är en av de huvudsakliga drivkrafterna bakom det ökade välståndet och den förbättrade livskvaliteten i Europa. Genom en blandning av riktlinjer, styrning och kontroll av efterlevnaden har regelverket tillhandahållit den politiska stommen för framstegen på inre marknaden för elektroniska kommunikationsnät och tjänster. Detta har uppnåtts samtidigt som hänsyn har tagits till de olika staternas varierande förhållanden och problem, och man har uppmuntrat ökad konkurrens och investeringar i nät och tjänster.

4.3.2 I samband med att en inre marknad inrättas bör man alltid säkerställa att allmänhetens intressen – det allmänna bästa – har företräde framför privata intressen eller näringslivsintressen. Marknaden kan inte reglera sig själv i tillräcklig utsträckning till förmån för det allmänna bästa. Detta gäller särskilt för tjänstekvaliteten och under förhållanden där konkurrensen är svag. Ett starkt regelverk behövs därför för att i enlighet med Lissabonstrategin främja majoritetens intressen genom att tillhandahålla bästa möjliga teknik till bästa pris.

4.3.3 Majoriteten av tjänsteleverantörer och nätverksoperatörer verkar på en nationell marknad. Kommittén hyser emellertid oro för att regelverket på ett otillbörligt sätt gynnar stora multinationella nätverksoperatörer och tjänsteleverantörer, vilket så småningom skulle kunna leda till oligopol där ett fåtal stora företag dominerar EU-marknaden. När regelverket tillämpas bör man beakta dessa farhågor och inte gynna multinationella företag på bekostnad av nationella operatörer.

4.3.4 En centraliserad europeisk regleringsmyndighet liknande den som finns inom banksektorn skulle kunna vara ett snabbare och direktare sätt att fullborda inre marknaden för elektronisk kommunikation. Det är emellertid också möjligt att förlusten av den sakkunskap och de befogenheter som de nationella regleringsmyndigheterna för närvarande har skulle missgynna vissa länder, och nationellt motstånd skulle kunna hindra framsteg i arbetet med att fullborda inre marknaden.

4.3.5 För ögonblicket är det bäst om det nuvarande systemet med decentraliserad reglering stärks genom att kommissionen i större utsträckning använder de strukturer med kommittéer och politiska rådgivare som för närvarande finns. Det är bättre att vara överens om ett gemensamt arbetssätt än att försöka genomdriva en universallösning överallt.

4.3.6 En fråga som inte omfattas av regelverket men som kommittén hyser oro för är att den snabbt ökande tillgången till internationella mediatjänster genom elektroniska kommunikationsnät skulle kunna leda till oönskad spridning av mediainnehåll av låg kvalitet. Kommissionen bör studera hur EU:s politik kan stödja produktion och spridning av mediainnehåll av hög kvalitet, särskilt innehåll som beaktar EU:s stora kulturella mångfald.

4.4. Konsumenträttigheter

4.4.1 I takt med att komplexiteten i de tillgängliga tjänsterna ökar och nya alleuropeiska tjänster växer fram är det viktigt att konsumenterna informeras i tillräcklig utsträckning om sina val. God information om utbudet måste finnas tillgänglig för konsumenterna så att tjänsternas kvalitet och pris lätt kan jämföras. Lagstiftningen om konsumenternas rättigheter måste också uppdateras så att den ligger i fas med marknadsdynamiken. Kommittén föreslår att de nationella regleringsmyndigheterna uppmuntras att publicera webbaserade verktyg med standardiserade referensriterier som ger konsumenterna möjlighet att jämföra erbjudanden om elektronisk kommunikation (tjänster och prissättning) från konkurrerande leverantörer på marknaden.

4.4.2 Det är allmänt erkänt att direktivet om samhällsomfattande tjänster måste uppdateras, och kommissionens förslag att lägga fram en grönbok i frågan nästa år välkomnas. Det är emellertid viktigt att medborgare som bor i mindre utvecklade områden inte missgynnas ytterligare genom att dominerande tjänsteleverantörer slipper skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster. Den digitala klyftan riskerar att öka ytterligare när nya affärsmodeller driver på utvecklingen av webb-TV-tjänster till medborgare som har höghastighetsbroadband.

4.4.3 Om man slår fast att skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster inte längre utgör ett rättvist eller praktiskt sätt att säkerställa tillhandahållandet av centrala, elektroniska kommunikationstjänster för det tjugoförsta århundradet, exempelvis bredband, måste man finna alternativa finansieringsmekanismer för att överbrygga den digitala klyftan – kanske genom EU:s strukturfonder.

4.5 Säkerhet

4.5.1 Kommittén hänvisar till sitt yttrande om KOM(2006) 251 om en strategi för ett säkert informationssamhälle och en integrerad strategi för informationssäkerhet som kopplar samman olika europeiska initiativ.

4.5.2 Brister i fråga om säkerhet i elektroniska kommunikationsnät underminerar i stor utsträckning konsumenternas

förtroende för och användning av tjänsterna. Dessutom kan säkerhetsbrister leda till brott mot EU-medborgarnas rätt till skydd av privatlivet. Det är av central betydelse att kommissionen agerar kraftigt för att skydda nätsäkerheten och medborgarnas rättigheter. Vi välkomnar de åtgärder som föreslås i över synen av regelverket i samband med dessa frågor.

4.5.3 Säkerheten i den elektroniska kommunikationen är av största betydelse om informationstekniken och dess tjänster skall accepteras och växa. Kraftiga påföljder behövs i hela EU för att undvika att denna typ av brott underminerar konsumenternas förtroende och därmed försenar utvecklingen av informationssamhället. Kommittén uppmanar kommissionen att samarbeta med de nationella regleringsmyndigheterna när det gäller att formulera ett gemenskapsomfattande system för påföljder för säkerhetsrelaterade brott i samband med elektronisk kommunikation. Man bör också studera mekanismer som skulle kunna underlätta för konsumenter att vidta åtgärder mot enskilda gärningsmän.

4.5.4 Förutom de säkerhetsproblem som kan orsakas av personer inom EU attackerar de europeiska näten och medborgarna dagligen av personer utanför unionen. Alla upptänkliga åtgärder bör vidtas för att spåra upp dem som utför dessa attacker, och man bör också hålla de stater från vilka attackerna härrör ansvariga för den skada attackerna medför.

Bryssel den 16 februari 2007.

Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs
ordförande
Dimitris DIMITRIADIS